

STSJ de Castella-La Manxa de 7 de gener de 2020, recurs 1615/2018

Accident de treball d'un empleat municipal, indisposat durant la jornada, que pateix un infart ja en el seu domicili (accés al text de la sentència)

Un treballador d'un ajuntament va iniciar la seva jornada laboral, i **a les 12 h es va traslladar a casa seva en sentir-se indisposat**. En el seu domicili, el treballador va continuar amb malestar general i dolor toràctic opressiu, desplomant-se al voltant de les 13.30 h. **Va morir per una parada cardiorespiratòria**.

El TSJ considera que es tracta d'un accident de treball, pels motius següents:

- **La presumpció *iuris tantum* de l'art. 156.3 LGSS comprèn** no només els accidents, sinó **també les malalties**, però ha de tractar-se de malalties que, per la seva pròpia naturalesa, puguin ser causades o desencadenades pel treball, sense que pugui aplicar-se la presumpció a malalties que, per la seva pròpia naturalesa, excloquin una etiologia laboral.
- **La presumpció ha operat fonamentalment en l'àmbit de les lesions cardíques**, en el qual, tot i tractar-se de malalties en què no pot afirmar-se un origen estrictament laboral, tampoc cal descartar que determinades crisis puguin desencadenar-se a conseqüència d'esforços o tensions que tenen lloc en l'execució del treball.
- **El fet que la lesió tingui etiologia comuna no exclou que el treball pugui ser-ne un factor desencadenant**, per ser "de coneixement comú que l'esforç de treball és amb freqüència un factor desencadenant o coadjuvant en la producció de l'infart de miocardi" (STS de 27 de desembre de 1995).
- **Per destruir la presumpció de laboralitat cal que la manca de relació entre lesió i treball resti prou acreditada**, bé perquè es tracti d'una patologia que, per la seva pròpia naturalesa, exclogui l'etiologia laboral, bé perquè s'addueixin fets que desvirtuen aquest nexa causal.
- **La presumpció entra en joc quan hi concorren les dues condicions de temps i lloc de treball**, la qual cosa determina que al reclamant li incumbeix la prova del fet bàsic que la lesió es va produir en el lloc i en temps de treball. Amb aquesta prova es té per certa la circumstància presumida i qui s'oposi a l'aplicació dels efectes de la presumpció haurà de demostrar la manca de connexió entre el fet danyós i el treball (STS de 3 de desembre de 2014).
- **En aquest cas no s'ha pogut descartar la clara connexió entre l'infart i el treball**, més enllà que la persona que va morir pogués tenir una malaltia coronària no manifestada fins a aquest moment, però que es va fer visible i patent en el treball.